

บทประพันธ์เพลงการเปลี่ยนแปลงของกลองไทย 4 ภาค สำหรับซินธิไซเซอร์และวงเครื่องกระทบ Drum Metamorphosis of Four Regions for Synthesizer and Percussion Ensemble

พนัส ต້องการพานิช^{*1}
Panus Tongkampanit^{*1}

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยงานสร้างสรรค์ “บทประพันธ์เพลงการเปลี่ยนแปลงของกลองไทย 4 ภาคสำหรับซินธิไซเซอร์และวงเครื่องกระทบ” เป็นงานที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญระหว่างการนำกลองไทยที่มีความโดดเด่นของแต่ละภูมิภาคมาบรรเลงร่วมกับกลุ่มเครื่องกระทบสากลให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน อีกทั้งยังสามารถประยุกต์เปลี่ยนแปลงให้เข้าความพร้อมของสถานศึกษาหรือสถาบันด้านดนตรีที่มีความขาดแคลนในเรื่องให้ใช้เครื่องดนตรีทดแทนได้

บทประพันธ์เพลงการเปลี่ยนแปลงของกลองไทย 4 ภาคสำหรับซินธิไซเซอร์และวงเครื่องกระทบ แบ่งได้เป็น 4 ภูมิภาค จากการนำกลองสะบัดชัยมาเป็นเอกลักษณ์ในภาคเหนือ, กลองหางมาเป็นเอกลักษณ์ของภาคอีสาน, กลองโพนชาตรีมาเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้และกลองยาวมาเป็นเอกลักษณ์ของภาคกลาง ประกอบไปด้วยเพลงต้นแบบ 2 บทเพลง และเพลงประจำของภูมิภาค 4 เพลง รวมเป็น 6 เพลง รวมความยาวประมาณ 40 นาที มีโครงสร้างที่แยกกันในแต่ละเพลงที่ทั้งบรรเลงรวมกับดนตรีประกอบและบรรเลงสด ใช้เทคนิคการประพันธ์ดนตรีตะวันตก ได้แก่ การใช้กลุ่มโมทีฟ การสร้างทำนอง ลักษณะของจังหวะ เทคนิคในการบรรเลงเครื่องดนตรี

คำสำคัญ : กลองไทย 4 ภูมิภาค / เครื่องกระทบ / วงเครื่องกระทบ

^{*} corresponding author, email: panus.to@bsru.ac.th

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำกลุ่มวิชาดนตรีตะวันตก วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

¹ Assistant Prof. Dr., Western Music Department, College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

Abstract

The creative research project “Drum Metamorphosis of Four Regions for Synthesizer and Percussion Ensemble” focuses on integrating the distinctive traditional drums of Thailand’s four regions with Western percussion ensembles, aiming to generate new knowledge in the field of music composition and performance. This fusion allows for practical applications in music education and offers adaptable models for institutions or schools that face limitations in traditional instrumental resources by utilizing substitute instruments such as synthesizers.

The composition is divided into four regional sections, featuring: the Sabatchai Drum as the Northern identity, the Klong Hang as the symbol of the Northeast, the Tone Chatre Drum representing the South, and the Klong Yao as the Central regional signature. The complete work consists of two original pieces and four regional-themed compositions, totaling six pieces with an approximate duration of 40 minutes. Each piece features its own structure, blending both fixed media and live performance. The composition employs Western music techniques, including motif development, melodic construction, polyrhythmic patterns, and instrumental performance techniques, to create a dynamic and innovative musical experience.

Keywords: Drum of Four Region / Percussion / Percussion Ensemble

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษาทางด้านดนตรีเป็นที่นิยมมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นการเกิดหน่วยงานทางด้านดนตรีต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยพัฒนาบทบาททางการศึกษารวมถึงการก่อตั้งวิทยาลัยการดนตรีภายใต้มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระยาในช่วงปีพุทธศักราช 2558 ซึ่งได้รับความสนใจจากนักศึกษาที่มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านปริญญาตรีจากภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง เห็นได้ชัดจากปรากฏการณ์สัดส่วนของนักศึกษาทั่วประเทศที่มีจำนวนลดลงตามโครงสร้างของ

จำนวนประชากรที่เปลี่ยนแปลง แต่จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ยังคงที่ และยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากจำนวนนักศึกษาชาวต่างชาติที่สนใจเข้ามาศึกษาต่ออีกด้วย ซึ่งเมื่อนักศึกษาเหล่านั้นสำเร็จการศึกษาจึงกลับไปทำงานที่ภูมิลำเนาบ้านเกิดในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย ช่วงระยะเวลามากกว่า 10 ปีที่ผู้วิจัยได้ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าฯ ในตำแหน่งอาจารย์ประจำด้านเครื่องกระทบสากล จึงได้มีโอกาสได้ชมการบรรเลงในพิธีการต่าง ๆ ด้านดนตรีไทย ทำให้ทราบถึงว่ากลองของไทยว่าไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่อการบรรเลงดนตรีเพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนที่สำคัญของวัฒนธรรมการใช้ชีวิตประจำวันของคนไทย ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันการใช้กลองในพิธีกรรมทางศาสนาทำให้มีบรรยากาศศักดิ์สิทธิ์และบ่งบอกถึงความเป็นไปตามวัฒนธรรมความรู้สึกซึ่งความเชื่อของคนไทยจึงเกิดความสนใจเกี่ยวกับการบรรเลงกลองไทยหรือเครื่องกระทบของไทยชนิดต่างๆ

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสทราบถึงปัญหาจากนักศึกษาศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาแล้วและต้องการกลับไปพัฒนาวิชาชีพในพื้นที่ภูมิลำเนาบ้านเกิด ซึ่งมักจะประสบปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ด้านงบประมาณ เป็นต้น โดยปัญหาเหล่านี้ ทำให้การศึกษาดนตรีตามภูมิภาคนอกจากจะขาดแคลนครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญเฉพาะเครื่องดนตรีแล้วนั้น ยังส่งผลโดยตรงต่อการขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องดนตรีสากล ในบางพื้นที่อาจมีเฉพาะเครื่องดนตรีไทยที่เป็นของภูมิภาคนั้น ๆ ส่งผลให้นักศึกษาที่ประกอบวิชาชีพครูเหล่านั้น ประสบปัญหาและมีอุปสรรคในการผลิตนักเรียนให้มีความพร้อมในการเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อในกรุงเทพฯ และปริมณฑลได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ส่งผลให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำแนวคิดดังกล่าวมาพัฒนาเป็นการประพันธ์เพลงที่มีรูปแบบเป็นการรวมวงของเครื่องกระทบหรือเพอร์คัสชันอองซอมเบิล (Percussion Ensemble) โดยนำเสียงของเครื่องดนตรีเครื่องกระทบสากลบรรเลงร่วมกับเครื่องกระทบของไทยพื้นบ้านทั้ง 4 ภาคได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสานและภาคใต้ และเป็นที่มาของแนวคิดในการสร้างสรรค์งานวิจัย “บทประพันธ์เพลงการเปลี่ยนแปลงของกลองไทย 4 ภาค สำหรับซินธิไซเซอร์และวงเครื่องกระทบ” โดยใช้แนวคิดวิธีการผสมผสานวัฒนธรรมและประเพณี มาเป็นวัตถุดิบในการประพันธ์เพลง ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของการสร้างเสียงและการบรรเลงแบบใช้มือหรือการใช้ไม้ หรือการนำเอาเอกลักษณ์หรือแนวทางในการต่อนัดจากครูไทยหลาย ๆ ท่าน รวมอยู่ในเพลงเดียวกันแต่ใช้วิธีการบรรเลงที่ต่างกัน และใช้ซินธิไซเซอร์ซึ่งเป็นนัยสำคัญในการเป็นเครื่องดนตรีประกอบ

เนื่องจากมุ่งหวังให้บทประพันธ์นี้สามารถสร้างโอกาสให้นักดนตรีพื้นบ้านของไทยได้มีบทบาทสำหรับการบรรเลงดนตรีในรูปแบบร่วมสมัย มีความหลากหลายทางด้านสุนทรียศาสตร์ และเป็นการเพิ่มวรรณกรรมทางดนตรีสำหรับกลุ่มนักบรรเลงเครื่องกระทบ ที่สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ฝึกใช้ซ้อม เพื่อพัฒนาทักษะและการศึกษาด้านเครื่องกระทบ อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่กลองของประเทศไทยประจำ 4 ภาคให้เป็นที่รู้จักแก่สากลต่อไป

เนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงสำหรับการเป็นตัวแทนทั้ง 4 ภูมิภาคออกเป็น 4 เพลง โดยเพลงทั้ง 4 ภูมิภาคจะใช้โมทีฟจังหวะที่มาจากการผสมผสานของเพลงต้นแบบ 2 บทเพลง และจะใช้โมทีฟจังหวะ (Rhythmic Motive) ร่วมกันทั้งหมด อาจมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะและเทคนิคในการบรรเลงเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรีที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นตัวแทนประจำแต่ละภาค ดังนี้

1. กลองสะบัดชัย เป็นเครื่องดนตรีตัวแทนการประพันธ์เพลงของภาคเหนือ

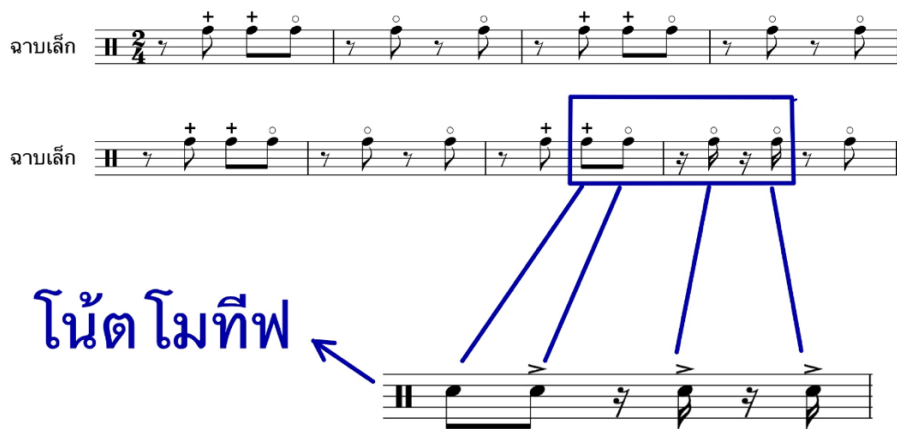
2. กลองหาง เป็นเครื่องดนตรีตัวแทนการประพันธ์เพลงของภาคอีสาน

3. กลองโพนชาตรี เป็นเครื่องดนตรีตัวแทนการประพันธ์เพลงของภาคใต้

4. กลองยาว เป็นเครื่องดนตรีตัวแทนการประพันธ์เพลงของภาคกลาง

จากนั้นจึงเริ่มวางโครงสร้างและวิธีการประพันธ์แบบใช้กลุ่มของจังหวะในวิธีการของดนตรีไทยที่มีบทบาทในดนตรีสากล และเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นดนตรีไทย ด้วยการสังเกตจากการที่ผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมการแข่งขันหรือประกวดในเวทีต่าง ๆ ที่มีกฎข้อบังคับว่าวงดุริยางค์สากลจะต้องเล่นเพลงไทยอย่างน้อยหนึ่งเพลง โดยวงที่เข้ามาร่วมแข่งขันในการบรรเลงเพลงไทยมักจะมีเครื่องดนตรีไทยที่ใช้บรรเลงประกอบด้วยกัน คือ ฉิ่ง ฉาบเล็กและกรับ

ในการบรรเลงของเครื่องดนตรี 3 ชิ้นดังที่กล่าวมานั้นผู้วิจัยสังเกตได้ว่า ฉิ่งและกรับเป็นเครื่องดนตรีที่บรรเลงเป็นจังหวะหลักเหมือนเดิมไปตลอด ยกเว้นเครื่องดนตรีฉาบเล็กที่มีการบรรเลงสอดแทรกกับจังหวะตกทั่วไป ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญและนำกลุ่มช่วงจังหวะนั้นมาสร้างเป็นโมทีฟของงานวิจัยชิ้นนี้ โดยดึงช่วงที่ฉาบเล็กใช้เสียงเปิดและเสียงปิดส่งระหว่างท่อนเพลง

ภาพที่ 1 การเลือกใช้โน้ตโหมตีฟจากรูปแบบจังหวะของฉาบเล็กในดนตรีไทย

โดยผู้วิจัยได้ใช้โหมตีฟสร้างเป็นบทเพลงต้นแบบ 2 เพลง ได้แก่ เพลง

- 1) เพลง Definition of Thainess
- 2) เพลง Rafflesia Kerri for Marimba Duo

และหลังจากได้เพลงต้นแบบแล้วจึงทำการประพันธ์เพลงประจำภาค อีก 4 เพลง ได้แก่ เพลง

- 1) เพลง Lanna Rhythm for Percussion Ensemble
- 2) เพลง Eternal Echoes of Isan for Percussion Ensemble
- 3) เพลง Rafflesia Kerri for Percussion Ensemble
- 4) เพลง Siam Groove for Percussion Ensemble

ในงานประพันธ์นี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการบรรเลงและวิธีการบรรเลงที่ประยุกต์และสร้างสรรค์ขึ้นจากแนวคิดของการบรรเลงกลองสะบัดชัยที่มีการใช้ส่วนต่าง ๆ ของไม้กลอง มาบรรเลงลงบนหน้ากลอง ในรูปแบบต่าง ๆ มีทั้งการเลือกใช้รูปการบรรเลงปกติทั่วไปในหัวข้อที่ 1-5, 8 และได้เพิ่มวิธีการบรรเลงที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากเดิมด้วยเทคนิคการบรรเลงไปพร้อมกับการขยับไม้กลองเพื่อให้เกิดเสียงที่บิดสูงขึ้นในหัวข้อที่ 6 และการบรรเลงแบบใช้ด้ามไม้ตีที่ขอบกลองในหัวข้อที่ 7 โดยวิธีการการบรรเลงเพลง ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการไว้ดังนี้

- 1) บรรเลงโดยใช้ไม้กลองตีที่หนังกลองแบบปกติ
- 2) บรรเลงโดยใช้ไม้กลองตีที่บริเวณขอบของกลอง (Rim)

3) บรรเลงโดยการวางมือซ้ายไว้บนหนังกลองและใช้ไม้เคาะที่บริเวณขอบของกลอง (Rim Click)

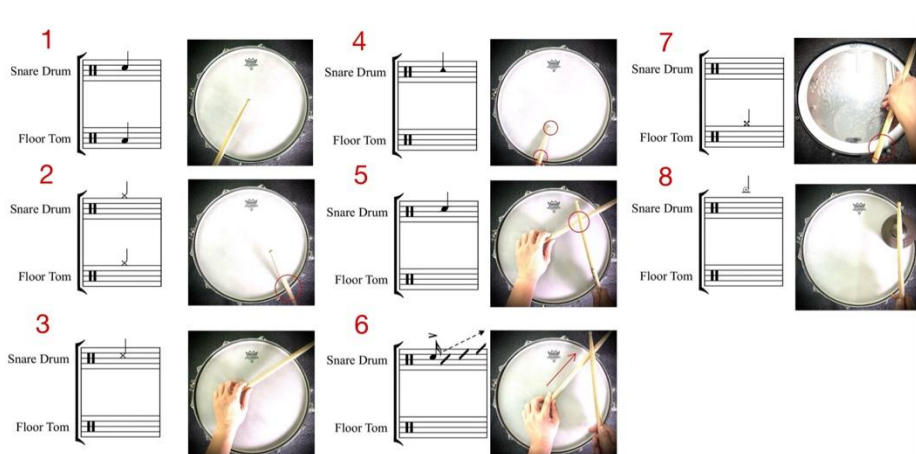
4) บรรเลงโดยใช้ไม้กลองตีที่หนังกลองพร้อมขอบกลอง (Rim Shot)

5) บรรเลงโดยการวางมือซ้ายไว้บนหนังกลองและนำไม้กลองของมือขวามาตีบนไม้กลองของมือซ้าย (Stick on Stick)

6) บรรเลงเหมือนในข้อ 5 แต่ขยับไม้กลองมือซ้ายขึ้นเพื่อให้โทนเสียงเปลี่ยน

7) บรรเลงโดยใช้ส่วนของด้ามไม้กลองตีที่ขอบกลอง (Back Stick on Rim)

8) บรรเลงโดยใช้ไม้กลองตีที่ลูกฆ้อง

ภาพที่ 2 การบรรเลงด้วยวิธีต่าง ๆ

ในขั้นตอนในการออกแบบเพลง ผู้วิจัยต้องการนำเสนอแนวคิดของการนำลูกฆ้อง ที่ถอดมาจากฆ้องวงใหญ่ของเครื่องดนตรีไทย 1 ลูก มาเชื่อมต่อ Piezo เพื่อเปลี่ยนพลังงานการสั่นสะเทือนเป็นพลังงานไฟฟ้านำมาต่อเข้ากับมัลติเอฟเฟกต์ของกีตาร์ (Multi Effect) เพื่อขยายเสียงและสร้างเสียงในรูปแบบใหม่ด้วยการวางหางไว้บนฟลอร์ทอมโดยให้บริเวณขอบด้านข้างที่เจาะรูสำหรับร้อยเชือกของลูกฆ้อง

สัมผัสกับขอบกลองฟลอร์ทอบเพื่อให้มีสัญญาณของขอบโลหะเชื่อมต่อเข้าสู่เอฟเฟกต์ได้

ภาพที่ 3 การเชื่อมต่อ Piezo กับลูกฆ้องและมัลติเอฟเฟกต์

ในบทเพลง *Rafflesia Kerri* ผู้วิจัยได้ทำการประพันธ์สำหรับเครื่องมาริมบา 2 ตัวก่อนเพื่อทดลองการบรรเลง ผู้วิจัยต้องการสร้างสรรค์กลุ่มเสียงของจังหวะมากกว่าระบบที่มีระดับเสียงของลูกระนาดบนมาริมบาด้วยวิธีการบรรเลงแบบ 4 ไม้ และเปลี่ยนตำแหน่งไม้สี่มาใช้ไม้ก้านรูปแทน เพื่อให้เกิดเสียงของการกระทบกันระหว่าง ไม้ ทำให้เกิดเสียงคล้ายกับเสียงเซ็คเกอร์บนเครื่องมาริมบาผสมอยู่ด้วย

ภาพที่ 4 การใช้ไม้ในการบรรเลงบทเพลง *Rafflesia Kerri*

สำหรับการสร้างสรรค์บนเครื่องระนาดฝรั่งประเภทมาริมบาผู้วิจัยได้ออกแบบการบรรเลงโดยมีการผสมไม้ระนาดรวมกับไม้ก้านรูป เพื่อเพิ่มวิธีการบรรเลงที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากเดิมด้วยเทคนิคการบรรเลงไปพร้อมกับการไม้ก้านรูปกระทบลูกระนาดและการบรรเลงแบบไม้ระนาดกระทบกับไม้ก้านรูปที่ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการไว้ดังนี้

- 1) การบรรเลงโดยใช้ไม้ก้านรูปตีที่ลูกระนาดแบบปกติ
- 2) การบรรเลงโดยใช้ไม้ระนาดมากระทบบนไม้ก้านรูป

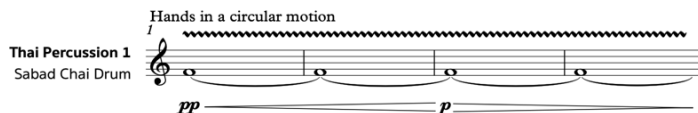
ภาพที่ 5 การบรรเลงโดยใช้ไม้ก้านรูปตีที่ลูกระนาดแบบปกติ

ภาพที่ 6 การบรรเลงโดยใช้ไม้ระนาดมากระทบบนไม้ก้านรูป

ในช่วงนำเสนอได้มีการนำเทคนิคของเครื่องดนตรีสากลมาใช้กับเครื่องดนตรีไทย โดยเปลี่ยนแปลงจากการบรรเลงที่มีการนำไม้แปรงมาลูบที่หน้ากลองสากล เป็นการใช้มือเพื่ออุ้งหน้ากลองสะบัดชัยเพื่อให้เกิดเสียงใหม่เริ่มต้นบทเพลงด้วยการบรรเลงที่เบาที่สุด ทำให้เกิดน้ำหนัเสียงดังเบา สลับกับเสียงของเครื่องดนตรีชิ้น

อื่นที่เปลี่ยนน้ำหนักการบรรเลงในทุกห้องแต่กลองสะบัดชัยจะค่อย ๆ เปลี่ยนทุกสองห้องเพลงโดยผู้วิจัยตั้งใจเลียนเสียงบรรยากาศความดังเบาที่ไม่แน่นอนของคลื่นแม่น้ำที่มากกระทบฝั่งตามแนวของริมแม่น้ำ

ภาพที่ 7 การใช้มือเพื่อถูหน้ากลองสะบัดชัย

แนวคิดการใช้เครื่องดนตรีสากลทดแทนเครื่องดนตรีไทย

อีกหนึ่งปัจจัยในการเลือกกลองที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภาคนั้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงเครื่องดนตรีที่สามารถทดแทนได้ในกรณีที่ผู้ที่สนใจนำบทเพลงไปใช้เป็นวงเครื่องดนตรีสากล ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของเสียงโซปราโน, อัลโต, เทเนอร์, และเบส มาประยุกต์ใช้กับกลองและสามารถแยกแยะช่วงเสียงตามโทนเสียง (Tone) และความถี่ (Frequency) ของกลองแต่ละประเภทและในกรณีที่ผู้แสดงไม่มีเครื่องดนตรีไทยดังกล่าว ผู้วิจัยได้แบ่งเครื่องสากลทดแทนไว้ได้ดังนี้

1 กลองสะบัดชัย อยู่ในช่วงเสียงเบส เป็นกลองที่มีลักษณะโดดเด่นทางภาคเหนือ ด้วยลีลาในการบรรเลงที่ตื่นตาตื่นใจ มีความวิจิตรบรรจงรวมไปถึงมีการใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ศอก หัวเข่า และศีรษะในการบรรเลง โดยหากมีผู้ที่สนใจในภูมิภาคอื่นอยากนำผลงานไปใช้บรรเลง ยังสามารถเลือกใช้

กลองใหญ่ (Bass Drum Concert) ในการบรรเลงเพื่อทดแทนได้ เนื่องจากเป็นกลองที่มีหน้ากลองกว้างและมีช่วงเสียงต่ำคล้ายกัน

2 กลองยาว อยู่ในช่วงเสียงเทนเนอร์ เป็นกลองที่มีลักษณะโดดเด่นทางภาคกลาง เนื่องจากการบรรเลงกลองยาวเป็นกลุ่มที่ต้องการเสียงหรือจังหวะที่พร้อมกัน จึงนิยมบรรเลงกันเป็นหมู่คณะ โดยหากมีผู้ที่สนใจในภูมิภาคอื่นอยากนำผลงานไปใช้บรรเลง ยังสามารถเลือกใช้กลองเจมเบ้ (Djambé) หรือกลองฟลอร์ทอม (Floor Tom) ในการบรรเลงเพื่อทดแทนได้ เนื่องจากเป็นกลองที่มีหน้าเดียวและมีรูปร่างทรงกลมยาว รวมไปถึงวิธีการบรรเลงด้วยมือและมีการส่ายในการบรรเลงคล้ายกันอีกด้วย

3 กลองหาง อยู่ในช่วงเสียงอัลโต เป็นกลองที่มีลักษณะโดดเด่นทางภาคอีสาน ใน 1 ชุดประกอบไปด้วยกลอง 4 ใบเรียงกัน โดยกลองจะตั้งเสียงต่ำไปหาสูงเรียงจากใบซ้ายไปทางขวา โดยหากมีผู้ที่สนใจในภูมิภาคอื่นอยากนำผลงานไปใช้บรรเลง ยังสามารถเลือกใช้กลองทอมทอม (Tomtom) ในการบรรเลงเพื่อทดแทนได้ เนื่องจากเป็นกลองที่สามารถตั้งเรียงกัน 4 ใบและยังสามารถตั้งให้มีช่วงเสียงจากต่ำไปหาสูงได้เช่นเดียวกับกลองหาง

4 กลองโพนชาตรี อยู่ในช่วงเสียงโซปราโน เป็นกลองที่มีลักษณะโดดเด่นทางภาคใต้ มีลักษณะเล็ก ใช้หนึ่งด้านเดียวมีจำนวน 2 ใบแบ่งเป็นตัวผู้และตัวเมีย ใช้การบรรเลงด้วยวิธีการนั่งบรรเลงและสอดกลองไว้ใต้ขาพับ โดยหากมีผู้ที่สนใจในภูมิภาคอื่นอยากนำผลงานไปใช้บรรเลง ยังสามารถเลือกใช้กลองบองโก (Bongo) ในการบรรเลงเพื่อทดแทนได้ เนื่องจากเป็นกลองที่มีหน้าเล็กใช้คู่กัน 2 ใบและมีช่วงเสียงสูงคล้ายกัน

บทประพันธ์เพลง “การเปลี่ยนแปลงของกลองไทย 4 ภาคสำหรับซินธิไซเซอร์และวงเครื่องกระทบ” เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดทางความคิดของผู้วิจัยผ่านปรากฏการณ์ว่ากลองของไทยว่าไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่อการบรรเลงดนตรีเพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนที่สำคัญของวัฒนธรรมการใช้ชีวิตประจำวันของคนไทยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันการใช้กลองในพิธีกรรมทางศาสนาทำให้มีบรรยากาศศักดิ์สิทธิ์และบ่งบอกถึงความเป็นวัฒนธรรม ความรู้สึกถึงความเชื่อของคนไทย จึงเกิดความตั้งใจที่จะให้ความสำคัญกับเกี่ยวกับการบรรเลงกลองไทยหรือเครื่องกระทบของไทยเป็นหลัก หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มเปรียบเทียบการศึกษาดนตรีในประเทศไทยปัจจุบันของเครื่องกระทบฝั่งตะวันตกที่ถูกนำเข้ามามีบทบาททางด้านการศึกษา

โดยเฉพาะประเภทกลุ่มเครื่องกระทบในโรงเรียนระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษา กล่าวได้ว่าแทบทุกหน่วยงานด้านการศึกษาของพื้นที่ต่าง ๆ จะมีวงดนตรีของหน่วยงาน โดยบางพื้นที่อาจจะมีแค่เครื่องกระทบดนตรีสากลทำให้เราจะพบเห็นกลองของไทยมีบทบาทลดลงเหลือไว้เพียงถูกใช้เพื่อประกอบพิธีกรรมของวัฒนธรรมในบางพื้นที่เท่านั้น แต่ไม่ว่าจะเป็นวงดนตรีประเภทใดก็จะมีส่วนประกอบของเครื่องตีหรือเครื่องกระทบร่วมอยู่ในทุก ๆ วง ผู้วิจัยจึงต้องการสร้างสรรค์งานทางด้านดนตรีสากลที่จะทำให้เกิดการบรรเลงรวมกันของดนตรีตะวันตกกับดนตรีตะวันออกซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการองค์ความรู้ขั้นตอนต่าง ๆ ของกลองที่มีเอกลักษณ์ประจำของแต่ละภาค รวมถึงในแง่มุมของวัฒนธรรมมาจินตนาการทำให้เกิดเป็นบทเพลงทั้งหมด 4 ท่อน ตามภูมิภาคของไทย แต่แยกออกเป็นเพลงต้นแบบ 2 บทเพลง และเพลงประจำของภูมิภาค 4 เพลง รวมเป็น 6 เพลง

บรรณานุกรม

- Phatdetfaisan, A. (2012). *sīāng khōṅg khwām plīānplæṅg* [Sound of change] . Bangkok : Sommot.
- Phatdetfaisan, A. (2014). *sīāng khōṅg 'itsaraphāp John Cage kap Experimental Music* [Sound of Itsaraphap John Cage with Experimental Music]. Bangkok : Blacklist.
- Nakkhong, A. (1994). *mūāng Thai mūāng klōṅg* [Thailand, the land of drums]. Bangkok : Onakhriechan.
- Dierstein, C. (2018). *The Techniques of Percussion Playing*. Kassel: Baerenreiter.
- White, G. (1998). *Music in Theory and Practice*. New York: Macgrow Hill.
- Nikolova, I. (2014). *The World Atlas of Musical Instruments*. Edition. Genoa: Ullmann.
- Lester, J. (1989). *Analytic Approaches to Twentieth-Century Music*. New York: The Maple Vail Book Group.